

ligge i de paagældende Ejeres egen nærmeste Interesse at paase, at deres Fartøjer ikke lastes saa stærkt, at der er Fare for, at de synke.

Hvad angaar Forordningens anden Hensigt, nemlig at Ahmingen skulde tjene som Beregningsgrundlag for Sandafgiften, er Forholdet jo det, at denne Afgift ved Lov om Havneafgift i Kjøbenhavns Havn af 31te Marts 1894 § 3 er bortfaldet, og at de Afgifter, der nu svares til Havnevæsenet, ere uafhængige af Ahmingen.

Hvad endelig angaar dens Anvendelse som Grundlag for Varemaal i Handel og Vandel, har den ogsaa her tabt sin Betydning, idet man nu gaar ud fra andre Principper ved Beregningen af Prisen. Fremdeles skal der nu i Kjøbenhavns Havn kun i meget ringe Omfang være Anvendelse for Fartøjer til Overførelse af Ballast, idet Forholdet nu er det, at Fartøjerne enten ballaste sig paa anden Maade, ved Vand eller ved fastliggende Stene, eller — i visse Tilfælde — ere byggede saaledes, at de helt kunne undvære Ballast. Det er derfor udtalt af Grossererassocieret med Tilslutning af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart, at Ahmingen maa anses for at være et lidet tidssvarende Grundlag for Varemaal, og at man meget vel kan gaa til dens fuldstændige Afskaffelse. Det er en Institution, som kun findes i Kjøbenhavns Havn og ikke i nogen anden Havn i Landet, og som, efter hvad jeg her har meddelt om Forholdenes senere Udvikling, nu maa anses for ganske forældet og unyttig. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan fremsætte det tidligere anmeldte

Forslag til Lov om Forandring i Bestemmelserne om de til Færøerne ankomende Skibes Forpligtigelse til først at anløbe visse Havne.

Justitsministeren (Alberti): Efter den gældende Lovgivning er der en Række af Havne, i hvilke de Skibe, der komme til Færøerne, skulle løbe ind — vel at mærke hvert Skib kun til en enkelt Havn efter frit Valg — for at den fornødne Toldklarering og Lægeeftersyn kan finde Sted. Dette skal ske, forinden Skibet besejler nogen anden Havn paa Færøerne. Efter

at Sysselsmanden for Østerø Syssel, som hidtil har haft Bopæl i Strænder Bygd, fra 10de Oktober 1901 har faaet Bopæl i Fuglefjord, formenes det, at det nu vil være rigtigt blandt de Havne, som først skulde anløbes, at indlemme en ny Havn, nemlig Vaag paa Suderø. Det er det, Forslaget gaar ud paa, og jeg anbefaler det herved til det høje Tings Velvillie.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved 6te Landstingsmand for 1ste Kreds (Oct. Hansen) og 4de Landstingsmand for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) af Forslag til Lov om Aktsbeskrivelse m. m. i civile Sager.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. G. C. Jensen): Det Forslag, jeg skal tillade mig at indbringe her i Tinget, og som fremsættes af den ærede 6te Landstingsmand for 1ste Kreds (Oct. Hansen) i Forening med mig, har til Hensigt dels at fremme Appelsagers Behandling, dels at undgaa unyttige Omkostninger og unyttigt Skriveri. Naar man skal appellere en Sag til den overordnede Ret, skal man nemlig fremlægge en fuldstændig Beskrivelse af alt; hvad der er fremlagt i den foregaaende Instans. Dette kaldes en Akt, og Akten bestaar af tre Dele: for det første alt, hvad der er tilført Retsprotokollen — hvilket som Regel ikke er den største Del, men tværtimod ofte kun en underordnet Del af Aktens Indhold —, dernæst alle de af Parterne fremlagte Indlæg, og endelig de fremlagte Bevisligheder. Det er dog ikke altid, at disse sidste ere optagne i Akten, deres egen Beskaffenhed kan bevirke, at dette ikke kan ske, for Eksempel, dersom det er Kort eller store Regnskabsbøger eller deslige, og i saa Fald plejer man at udtrykke det ved, at de „følge Akten“, ledsage den Aktsbeskrivelse, som udfærdiges. Nu følger det af sig selv, at en saadan Beskrivelse ofte bliver et meget umfangsrigt Værk, der er Akter paa henved 1,000 Foli sider, og ærede Medlemmer ville begribe, at det er et stort Arbejde at faa skrevet en saadan Akt ud. Det tager altsaa lang Tid for den vedkommende Retsbetjent at udfærdige Akten, og da Sagen ikke kan fremmes i den overordnede Instans, før Akten er til Stede, følger deraf ligefrem, at Appelproceduren kan forsinkes; der kan ofte gaa Maaneder, inden man kan fremlægge Akten og forelægge Sagen